

VÝROČNÍ

ZPRÁVA

J!N A K

SOCIÁLNĚ
TERAPEUTICKÉ
DÍLNY

PODPORA
SAMOSTATNÉHO
BYDLNÍ

2025

SOCIÁLNÍ
REHABILITACE

MÍSTA, KDE PŮSOBÍME...

NOVÝ
JIČÍN

HLUČÍN

FRENŠTÁT
POD
RADHOŠTĚM

VÍTKOV

KLIENTI

- 226 podpořených klientů
- 45 802 poskytnutých intervencí v PSB a 52 101 v STD a SR
- 9 330 kontaktů ve všech službách
- 20 klientů si našlo s naší pomocí práci
- 14 nácvikových pracovišť
- 5 klientů přešlo z pobytové služby do vlastní domácnosti

FINANCE

VÝNOSY: 45 mil.
NÁKLADY: 44,5 mil.

PRACOVNÍCI

Celkem 79 pracovníků
• 62 na HPP
• 17 na DPP

219 evidovaných žádostí o práci

AKCE

19 prezentačních a
prodejních akcí

16 setkání
Svépomocné
skupiny

Výroční zpráva **J!NAK** 2025

PŘÍLOHA č.1



Pan Josef žil celý svůj dospělý život v ústavech nebo chráněných bydleních. V únoru přišel na besedu, kde jsme lidem ve Vítkově představovali, o čem služba je, v čem můžeme pomoci. Pan Josef už dříve přemýšlel o tom, že by odešel z chráněného bydlení do svého bytu. A tak nás oslovil a domluvili jsme se, že mu pomůžeme najít byt, který by se mu líbil, kde by se mu dobře žilo a zároveň by pro něj byl finančně dostupný. Během této doby jsme se s panem Josefem poznávali a bavili jsme se o tom, co vše je potřeba zařídit, než bude bydlet sám. Bylo potřeba najít byt, vybavit ho nábytkem a naplánovat stěhování. Vše se podařilo a od září pan Josef bydlí v městském bytě. Naučil se používat nové domácí spotřebiče, dali jsme mu tipy ohledně úklidu a údržby bytu, nakupuje si, hospodáří s penězi a žije si po svém. Pravidelně za ním dochází asistentka a pomáhá tam, kde je potřeba. V bytě je pan Josef moc rád a jak on říká, je „šťastný jako blecha“.



Paní Lenka prožívala na přelomu roku 2024 a 2025 těžké období, protože trávila už několikrát Vánoce v psychiatrické nemocnici. Lékařka z nemocnice u paní Lenky vnímala výrazné zhoršení jejího duševního zdraví a také byla přesvědčená, že se paní Lenka už do svého stávajícího bydlení v městském bytě nevrátí. Navrhla zajištění pobytové služby a podala návrh na omezení svéprávnosti. Paní Lenku jsme v nemocnici pravidelně navštěvovali a probírali možnosti, jak zajistit bezpečný návrat domů. Spolupracovali jsme s lékařkou i sestrou paní Lenky. Paní Lenka se s naší podporou domluvila s lékařkou na přenastavení léčby tak, aby bylo možné využít terénní zdravotní službu, která by jí pomohla s užíváním léků. Právě riziko v neužívání léků bylo palčivým problémem, které paní Lenku dostávalo do nepohody a vedlo kopakovaným hospitalizacím, konfliktu se sousedy a nakonec k úplnému pohlcení nemocí, kdy přestala vycházet z bytu nebo se po procházce bála do něj vracet, nespala a přestávala jíst. Díky nastavení spolupráce s domácí péčí a naší službou paní Lenka začala zvládat více věcí samostatně a ve svém tempu. S podporou naší služby si vyjednala prodloužení nájemní smlouvy. Také se rozhodla pro to, že si do svého života přizve veřejného opatrovníka, avšak se zachováním svéprávnosti a možností rozhodovat o svých záležitostech co nejvíce samostatně. Paní Lenka začala v průběhu roku zvládat nakupování, pečovat o sebe a svou domácnost a taky si začala vařit. A tak konečně po několika letech mohla Vánoce strávit se svou rodinou, ve svém bytě a podle svých představ.

Pan Matěj přešel do samostatného bydlení s podporou z Chráněného bydlení, kde žil ve sdíleném bytě. Do něj se dostal z Psychiatrické nemocnice Opava, kde se opakovaně léčil pro dvě závažná duševní onemocnění. Primární duševní onemocnění získal s návykovým užíváním nealkoholových drog. V prvním očekávání, co by mu měla spolupráce přinést uvedl, že chce zvládnout žít v bytě, zvládat svou nemoc, starat se o sebe a zároveň chce jít příkladem synovi. Svou roli otce reflektoval tak, že se mají se synem rádi, ale v životě pro něj prozatím, v důležitých momentech, nebyl. Žil způsobem života, který vycházel z jeho duševních nemocí. Odešla mu manželka, syn mu byl odebrán a byl svěřen do pěstounské péče. Svou nemocí ztratil všechny své důležité lidi. Pan Matěj společně s námi v nové životní situaci usiluje také o to, aby ho tito lidé, na kterých mu záleží, přijali zpět a začali s ním v životě počítat. Pan Matěj žije s podporou služby prozatím několik měsíců. Přejeme mu, aby se mu podařilo životní změnu trvale ustát a najít klid ve spokojeném životě, který by měl podle něj, vypadat takto: „Udržet si získaný byt, mít peníze na svůj život a rozumět tomu, na co peníze mám a k čemu je můžu užít. Být zdravý, užívat léky, chodit k doktorům a nepít! A aby se mi pořád dařilo, abych chodil do práce“. Pan Matěj také uvedl: „Už nechci žít jen život s nemocí, ale život jako předtím. Chci si najít partnerku, chci, aby na mě byl spoleh, jak doma, tak i v práci. Jsem připravený nést důsledky za to, jak jsem to v životě neuřídil“. S panem Matějem od začátku intenzivně pracujeme na krocích, které naši spolupráci vedou k nalezení spojeného života, kde výchozí jistotou je, zvládání samostatného bydlení.

Paní Jana pochází z rodiny s devíti dětmi. Sama ale žila od dětství v ústavu a se svými sourozenci ztratila jakýkoliv kontakt. Celá dlouhá desetiletí neměla o své rodině žádné zprávy ani nikoho, s kým by toto téma řešila. Před několika lety se však díky pomoci paní opatrovnice podařilo zjistit informace o jednom z bratrů. Paní Jana si začala s bratrem telefonovat, občas si poslali pohlednici knarozeninám nebo Vánocům. Paní Jana si ale přála bratra vidět. S podporou asistentek navrhla bratrovi osobní návštěvu a bratr souhlasil. Nastalo velké plánování a těšení a současně se vynořila řada otázek: Poznáme se? Budeme si mít co říct? Budeme si rozumět? Žádná obava ale neodradila paní Janu od nápadu vydat se v doprovodu asistentky vstříc setkání. Bratr paní Janu ihned poznal, ona jeho ne. Sourozenci se neviděli 42 let. Všechny rozpaky ale krátce po shledání jako mávnutím kouzelného proutku zmizely a došlo na vyprávění o tom, jak oba sourozenci žijí, jak prožili uplynulá léta a o dalších sourozencích. A oba mluvili o tom, jak se rádi vidí a že chtějí znovunavázanou nitku vztahu aktivně udržovat. Jednou ze vzpomínek z tohoto setkání je i fotografie, z níž je na první pohled zřejmé, že oba patří k sobě.



Pana Honzu začala služba PSB podporovat v lednu 2023. Pan Honza žil v prostředí, které nebylo nejvhodnější pro rozvíjení sociálních dovedností a jeho postavení v rámci rodiny bylo velmi oslabeno. Vzhledem k tomu, že k mentálnímu znevýhodnění má ještě poruchu autistického spektra, má potřebu mít ve svém životě řád a strukturu.

Pan Honza je mladý člověk, který dostudoval a vrátil se do prostředí, ve kterém neměl příležitost rozvíjet dovednosti získané ve školním prostředí.

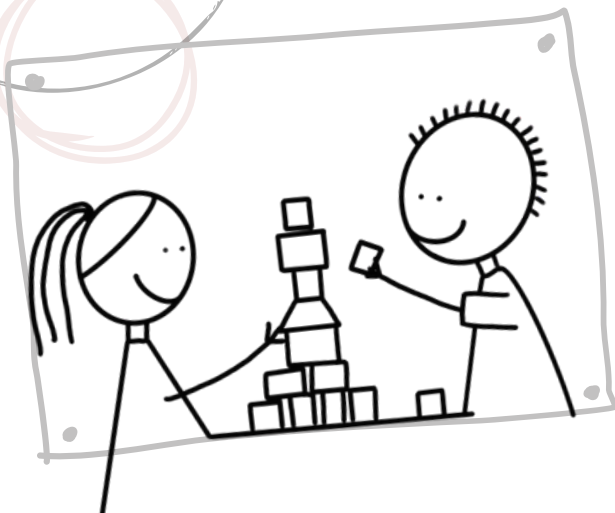
Pan Honza začal snažit se podporou pravidelně navštěvovat sociálně terapeutické dílny, kde si postupně získal důvěru v pracovníky a navázal přátelský kontakt s dalšími klienty dílen. Pana Honzu služba podpořila i v procesu řízení o opatrovnictví. Další podpora probíhala při komunikaci s opatrovníkem a při uplatňování jeho práv.

Dlouhodobým přáním pana Honzy bylo opustit rodinné prostředí a přestěhovat se. Pan Honza měl přání bydlet podobně, jako když studoval ve škole a bydlel na internátě. Často na školu vzpomínal, a hlavně na samostatný pokoj na internátu. Také mluvil o tom, že by chtěl mít vlastní televizi, rádio a pouštět si na počítači oblíbené videoklipy a hrát hry.

Ve spolupráci s opatrovníkem se podařilo v říjnu 2025 zajistit nové bydlení formou Chráněného bydlení, kam se pan Honza následně přestěhoval. Naše služba podpořila pana Honzu v celém procesu stěhování. Pan Honza si pořídil nové oblečení, vybavení domácnosti a také nové rádio. Panu Honzovi změna přinesla do života řád a strukturu, která mu v rodinném prostředí chyběla. Pan Honza začal používat telefon a se svou rodinou je v kontaktu přes telefon. Panu Honzovi pomohla změna i v komunikaci. Větší kontakt navázal i se svými sestrami. Pan Honza si ve své domácnosti udržuje pořádek, dbá na úklid a čistotu, která mu v rodinném prostředí chyběla. Sám sděluje, že se teď má hezky a užívá si samostatný pokoj, své soukromí a novou televizi.

I když se může zdát, že přestěhování pana Honzy do chráněného bydlení může být krokem zpět v osamostatnění, v jeho případě mu tento krok pomohl získat sebedůvěru, rozhodovat se samostatně, nebát se komunikovat, sdělovat svá přání a žít po svém.



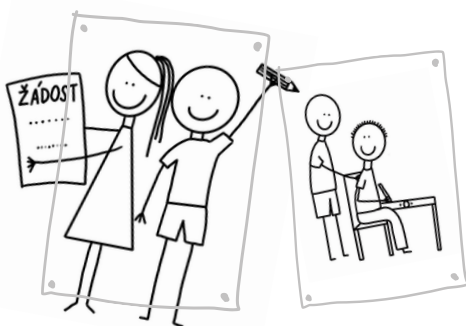


Po přijetí **paní Dany**, ženy s emočně nestabilní poruchou osobnosti, jsme postupně nastavili podporu tak, aby odpovídala jejím specifickým potřebám. Tým asistentů musel upravit způsob komunikace oproti běžné praxi, pružně reagovat na časté změny nálad a situací, a řešit náročná témata, jako je sebepoškozování, riziko předávkování léky či hovory o ztrátě smyslu života a sebevraždě. V rámci podpory využíváme plán časných varovných příznaků, který jí pomáhá předcházet krizím. Díky individuálnímu přístupu a spolupráci všech zúčastněných služeb paní Dana sama hodnotí, že podpora je pro ni adekvátní, a poprvé se jí daří dlouhodobě spolupracovat se sociální službou. Postupně prodlužuje intervaly mezi hospitalizacemi a omezuje sebepoškozování. Z jiného regionu se úspěšně zabydlela v našem městě a vytvořila si funkční síť podpůrných služeb. Paní Dana zároveň motivuje asistenty ke vzdělávání, asistent mimo jiné nastoupil na výcvik krizové intervence a celý tým se učí nastavovat hranice osobní i profesní, aby dokázal reagovat na náročné situace profesionálně, s respektem a se zachováním vlastní pohody.

Naše služba dlouhodobě spolupracovala s manželským párem s dětmi, **panem Petrem a paní Lucií**, který se potýkal s obtížemi při hospodaření s penězi. Cílem bylo, aby rodina dokázala vyjít se svými příjmy po celý měsíc a zajistit všechny základní potřeby. Přestože jsme poskytovali maximální možnou podporu, rodina se opakovaně dostávala do finančních problémů a dluhů. V rámci spolupráce jsme se zaměřili na posilování kompetencí pana Petra a paní Lucie – společně jsme analyzovali jejich rozpočet, hledali možnosti úspor a diskutovali o dlouhodobých strategiích. Protože se situace nezlepšovala, otevřeli jsme téma institutu opatrovníka pro oblast hospodaření s financemi. Klientům jsme poskytli podrobné informace o tom, co tato forma pomoci obnáší, jaké jsou její výhody i povinnosti, a podpořili jsme je v rozhodování. Pan Petr a paní Lucie se nakonec sami rozhodli podat podnět k ustanovení opatrovníka. Naše role spočívala v provázení celým procesem, od podpory při podání podnětu až po soudní řízení. Tento postup nejen směřuje ke stabilizaci finanční situace rodiny, ale zároveň posiluje jejich schopnost aktivně řešit vlastní problémy a využívat dostupné nástroje podpory.

Pana Karla podporujeme již 6 let. V průběhu spolupráce jsme zjistili, že pan Karel není spokojen se svým opatrovníkem. Opatrovník nerespektoval přání pana Karla a nedával mu možnost samostatně se rozhodovat. Ať už se jednalo o to, kde se bude stravovat, jaké služby bude využívat, jak často může chodit do kina nebo jak často bude vařit s asistencí. Pokud si pan Karel přál změnit lékaře, opatrovník změnu oddaloval. Panu Karlovi bylo odepřeno právo volit při volbě prezidenta z důvodu dlouhodobě neplatného občanského průkazu, neměl přehled o svých příjmech a výdajích, s jeho penězi hospodařil opatrovník sám. S těmito záležitostmi se pan Karel postupně svěroval asistentce, potřeboval se ujistit, jaká má práva. Asistentka vysvětlovala panu Karlovi jeho práva a jaké jsou povinnosti opatrovníka a společně několikrát vyhledávali informace na internetu. Pan Karel začal přemýšlet o možnosti opatrovníka změnit. Ze strany služby byl pan Karel vždy podpořen, aby se snažil prosadit si své zájmy a práva při komunikaci s opatrovníkem. Pro pana Karla bylo velmi obtížné se vůči opatrovníkovi vymezit, sám se obával podat žádost o změnu opatrovníka. Několikrát se rozhodl žádost podat. Když mělo přijít na "věc", tak si to pan Karel rozmyslel. Chtěl dát svému opatrovníkovi ještě šanci. Několikrát požádal opatrovníka, aby se sám vzdal opatrovnictví. Vzhledem ke skutečnostem a po domluvě s panem Karlem podala podnět k soudu naše služba. U soudu pan Karel dokázal odpovídat na všechny otázky. Vyjádřil také své přání opatrovníka si ponechat a dát mu další šanci. Přesto soud rozhodl opatrovníka panu Karlovi změnit.

Paní soudkyně panu Karlovi vysvětlila, že jeho opatrovník nejedná v jeho prospěch a nerespektuje jeho přání. Na nového opatrovníka si pan Karel rychle zvykl a byl překvapen, že nový opatrovník řeší různé záležitosti hned a neodkládá je. Pan Karel je spokojený s tím, že opatrovník ho podporuje ve všem důležitém a dává mu možnost rozhodovat se sám. Nyní má pan Karel přehled o svých příjmech a výdajích a s penězi si může hospodařit podle svých přání a potřeb.



Paní Marta, kterou dlouhodobě podporujeme, onemocněla onkologickým onemocněním a musela se vyrovnávat s nejistotou ohledně prognózy, absolvovat řadu vyšetření, a nakonec podstoupit náročnou operaci. V průběhu celé situace měla intenzivní podporu klíčového asistenta – nejen psychickou, kdy mohla sdílet své obavy, ale také praktickou. Asistenti služby ji dle potřeby operativně doprovázeli na vyšetření, trávili s ní hodiny čekání v čekárnách, pomáhali koordinovat lékaře z různých oddělení a zajišťovat návaznost péče. Součástí podpory byla také koordinace dalších služeb: ošetrovatelské, stomické či komunikace se zaměstnavatelem a řešení nemocenské. Pomáhali jí porozumět informacím od lékařů a srovnat se s novou realitou. Podpora probíhala ve spolupráci s opatrovníkem, který službu hodnotí jako výjimečnou díky flexibilitě, nasazení a ochotě pomáhat i mimo domluvené časy. Díky této podpoře se paní Marta po operaci úspěšně zotavuje a postupně se vrací do běžného života i do práce.

Paní Božena je mladá žena, která žije v chráněném bydlení. V minulosti pracovala 1 hodinu denně, ale o zaměstnání přišla z důvodu zrušení zaměstnavatele. Od října 2021 využívá službu Sociálně terapeutické dílny. Přála si aktivně trávit svůj čas, naučit se něco nového a dělat něco, co ji baví. Jak sama často říká: „Ráda pracuji“.

Během své docházky do dílny se paní Božena v mnoha směrech osamostatnila. Zpočátku docházela do dílny v doprovodu pracovníků z bydlení. Postupně však získávala větší jistotu a dovednosti, až začala cestu zvládat zcela samostatně. Tento krok pro ni znamenal významné posílení sebevědomí i samostatnosti v každodenním životě.

Postupně jsme vnímali, že paní Božena má dovednosti k získání placeného zaměstnání. Přání najít si placené zaměstnání vyjádřila i sama paní Božena. Nejprve jsme ji tedy nabídli možnost vyzkoušet si pracovní činnosti na naší druhé pobočce, kde ve stejných prostorách působí také sociální podnik Pečeme Tady. Paní Božena na tuto pobočku začala docházet v říjnu 2024.

Za podpory pracovníce dílny se paní Božena postupně seznámila s novým prostředím, kolektivem i konkrétními pracovními činnostmi v dílně a v sociálním podniku. Měla tak možnost bezpečně a postupně poznávat reálné pracovní prostředí a získávat nové zkušenosti.

Systematická podpora, rozvíjení pracovních dovedností a bezpečné prostředí jí umožnily získat potřebnou jistotu a kompetence pro pracovní uplatnění. V srpnu 2025 podepsala paní Božena pracovní smlouvu a pracuje v sociálním podniku Pečeme Tady na dvě hodiny týdně.

Vnímáme, že tato zkušenost pro ni představuje důležitý krok na cestě k pracovnímu uplatnění a zároveň nám ukazuje jak významnou roli může mít propojení sociální služby a sociálního podnikání při podpoře lidí na jejich cestě k větší samostatnosti a zaměstnanosti.



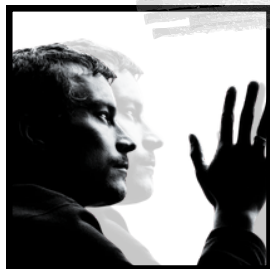
Pana Karla žije s přítelem ve svém bytě a využívá službu Podpora samostatného bydlení JINAK. V minulosti ji naše služba Sociální rehabilitace JINAK podporovala k nalezení práce. Delší dobu probíhaly nácviky dovedností, které potřebovala mít, aby mohla získat placenou práci. Paní Karle se podařilo najít placené zaměstnání jako pomocná síla v kuchyni. Naše služba ji podporovala při nástupu a docházení do práce, v seznámení se s pracovištěm, s kolegy, s činnostmi na pracovišti a k postupnému udržení si zaměstnání. Práce ji naplňovala, měla možnost se setkávat s lidmi, byla v ní šťastná. Postupem času už službu Sociální rehabilitace nepotřebovala. V roce 2024 byla kuchyně uzavřena kvůli povodním a paní Karla o práci přišla. V tomto období nás opět oslovila a přála si najít novou činnost, které by se mohla věnovat, než se bude moci vrátit do práce. Pracovníci věděli, že paní Karla pracuje v kuchyni ráda, práce se jí dařila, a proto se snažili ji podpořit v hledání podobné pracovní činnosti. Podařilo se opět najít uplatnění jako pomocná síla v kuchyni, kde paní Karla nejprve docházela dobrovolně. Naše služba ji podporovala v cestování z domova do nové práce, v orientaci na pracovišti, při osamostatňování v jednotlivých činnostech, při dodržování bezpečnosti na pracovišti a pravidel zaměstnavatele. V průběhu roku zjistila, že její předchozí pracoviště zůstane uzavřeno. Když majitele kuchyně, kam nyní dochází, seznámila se svou situací, nabídl jí placené zaměstnání. Již nějakou dobu dochází paní Karla na pracoviště samostatně, občas využije podporu Sociální rehabilitace. Paní Karla je šťastná, že má placenou práci, která ji naplňuje.

Pan Miroslav využívá naši službu Sociální rehabilitace přes 2 roky. Jeho přáním bylo naučit se cestovat autobusem do města a zpátky. Nikdy sám necestoval, pracovníci pana Miroslava všude vozili. Měl tak velké obavy z cestování, aby třeba v autobuse při jízdě nebo při nastupování neupadl. Pracovnice naší služby postupně pana Miroslava seznamovala s cestováním v autobuse, snažila se tak mírnit jeho obavy. Posléze, když pan Miroslav přijel poprvé do města sám, byl na sebe neskutečně pyšný a šťastný. Nyní probíhá nácvik cestování městskou hromadnou dopravou i na další místa ve městě. Dalším přáním pana Miroslava bylo naučit se samostatně rozhodovat, dříve k tomu neměl příležitosti, vše za něj rozhodoval pracovník pobytové služby. Pracovnice podporovala pana Miroslava tím, že mu nabízela více možností, ze kterých si mohl vybírat a sám se tak rozhodnout. Dnes si pan Miroslav dokáže říct, co by chtěl. Naučil se komunikovat, když potřebuje vyřídit něco na úřadě nebo v knihovně a chodí nakupovat sám bez podpory pracovníka. Máme velkou radost, že pan Miroslav udělal v osobním životě velké pokroky, získal sebevědomí a rozhodl se, že chce pracovat v knihovně.



Výroční zpráva **J!NAK** 2025

PŘÍLOHA č.2



Děkujeme za podporu!

V roce 2025 byly všechny naše služby podpořeny z „Programu na podporu poskytování sociálních služeb pro rok 2025“ financovaného z kapitoly 313 – MPSV státního rozpočtu.

Děkujeme za podporu:

- Moravskoslezskému kraji, Jihomoravskému kraji, Kraji Vysočina a všem obcím a městům, kde poskytujeme naše služby.
- Městu Ostrava za podporu projektu naší službě Sociálně terapeutická dílna JINAK Ostrava „Revitalizace zahrady po povodni“ z programu LOTO 2025.
- Společnosti ČEPS za finanční podporu projektu „Zvýšení kvality a efektivity práce v SR Jinak“ v roce 2025.
- Nadaci Člověk v tísní za poskytnutou podporu po povodních.
- Společnosti HYUNDAI za finanční příspěvek na zajištění akce „Cesta k partnerství bez bariér JINAK“.

A dalším nadacím a sponzorům, kteří jsou s námi.



Město Opava



Město Vítkov



Město Hlučín



Město Nový Jičín



Obec Osoblaha



Město Bruntál



Město Frenštát p. Radhoštěm



Město Budišov nad Budišovkou



INSTAND JINAK

- Na poptávku poskytovatele sociálních služeb proběhl 1 audit kvality (ZET-MY)
- Byly zrealizovány 3 akreditované kurzy - z toho 1 pro naše pracovníky, celkem vydaných 36 osvědčení
- Vedli jsme metodické setkání sociálních pracovníků z pobytových služeb pro seniory v Jihomoravském kraji s tématem standardu č. 15 – 2x setkání.

Pokračovaly veřejné zakázky:

- Vzdělávací kurzy v rámci projektu „Žít normálně II“,
- Podpora kvality v rámci klíčové aktivity pro projekt „Žít normálně II“,
- Podpora kvality sociálních služeb v rámci klíčové aktivity 2 pro projekt „Podpora duše III“
- Audity ústavních prvků v sociálních službách v Kraji Vysočina.

V rámci veřejných zakázek proběhlo celkem:

- 20 procesních auditů (6 Vysočina, 8 Duše, 6 Žít normálně)
- 11 auditů kvality (8 Duše, 3 Žít normálně)
- 4 klientské audity (1 Žít normálně, 3 Duše)
- 189 hodin metodické podpory (Žít normálně)
- 137 hodin odborných konzultací (Žít normálně)
- 502 hodin metodické podpory (Duše)
- 208 hodin odborných konzultací (Duše)
- 25 běhů kurzů pro osoby se zdravotním znevýhodněním, kterých se zúčastnilo celkem 111 osob a bylo předáno celkem 171 osvědčení (Žít normálně).



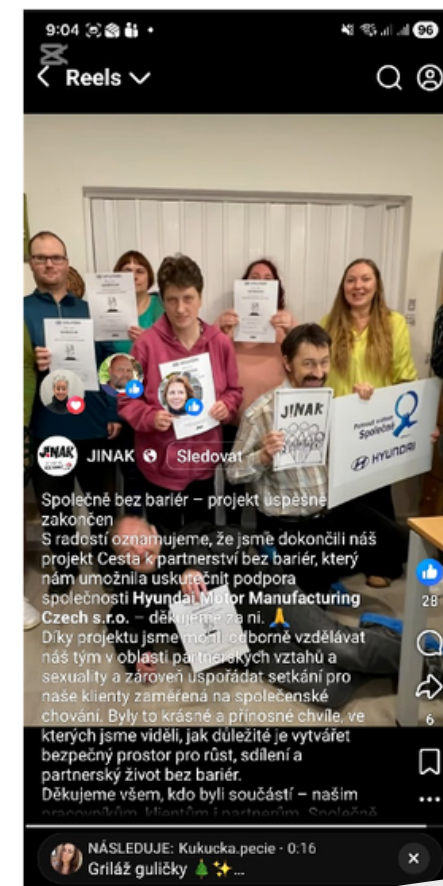
Foto z kurzů z projektu Žít normálně

PROJEKT “Cesta k partnerství bez bariér”

Za finanční podpory společnosti Hyundai jsme úspěšně zrealizovali projekt Cesta k partnerství bez bariér. Lidé se zdravotním znevýhodněním měli příležitost k setkání a společně se věnovali různorodým tématům z běžného společenského života. Někteří této příležitosti využili i k navázání nových známostí a kontaktů. Rovněž se nám podařilo proškolen pracovníky našich služeb v základní orientaci v oblasti vztahů a sexuality lidí se znevýhodněním. Byly to krásné a přínosné chvíle, které svědčí o důležitosti vytvářet bezpečný prostor pro růst, sdílení a partnerský život bez bariér. Společně tvoříme cestu, která má smysl.



Foto z projektu Cesta k partnerství bez bariér



Další podrobné informace a výstupy
na www.jinakops.cz a www.instandjinak.cz